

пославенъ. Дѣто войническа-та слава е найголѣма, тамъ хора-та сѫ диваци. Отъ това диваческо състояніе, па до найвысокѣ-тѣ цивилизаціѣ води една длъга стльба, и по неї на всякий стъпень дива-та сила губи по нѣчто отъ вліяніе-то си, а сила-та на мысьль-тѣ надтяга. По малко-малко ся явяватъ и растворять миролюбивы съсловія, испрѣво прѣзрѣни отъ войницы-ты, нѣ по малко наягватъ и колкото повече ся развивать тый, толкова повече си пада отъ почета войническій рядъ и война-та става смразна. Причина на това е знаніе-то, на което ся посвящаватъ вси отборни духове, та странять отъ варварсѫ-тѣ войнѣ.

А за да съберѣ вкупъ всичко и да си свръшъ забранѣ-тѣ, трѣбува на край да кажъ еще: работы-ты на злы-ты хора само за чаясь докарвать зло, и дѣла-та на добры-ты люди само за чаясь докарвать добро, — па слѣдъ това пакъ ся изравнять по между си, та ся дѣнѣть, а пакъ измысли-ты на онъя люди, които работять съ главѣ, съ умъ, не умирать никога — тъи сѫ безсмертны. Тыя необоримы истины щѫть живѣнѣть повече отъ всички дръжавы и вѣры; тъи сѫ за всички вѣкове, нито остарѣвать, нито ся подмладѣвать, а съ буйность-тѣ си подкарвать основы на новы истины, на новы изобрѣтенія и така работять и вѣзъ найпослѣдне-то потомство, даже слѣдъ вѣкове работять по-ягко, по плодовито отъ колкото вѣ чаяса, кога сѫ ся прѣкъли.“

Съ това глава-та си свръши думѣ-тѣ. Срѣдце-то бяше поразено и ся набури, — нѣ все за лудо; за что-то не можѣ да приведе ни едно сильно доказателство за да ся отбрани. Вамъ, драгы читателки,